

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕುಂಭಕೇಳಣಿಂದ ವೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇಟ್ಲ್ ಆದ ಷಕ್ತಿ ಅರ್ಹಗಂ. ಇನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ನಾಕಾಗುವವನ್ನು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕವ್ಯ ಹಾಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತಿಟ್ಟಿ ಕಲೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಒದುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದಿಟ್ಟು ಕಲೀಡಿದ್ದಾನೆ.

ಕನ್ನಡ ಒರೆಯುವುದು, ಒದುವುದು ತಮಿಳನಂತೆ ಕವ್ಯವಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಬರೆಯುತ್ತೇವೋ ಅದನ್ನೇ ಒಂದುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ತಮಿಳನ ತ್ಯಾಗಲ್ಲ. ಅವರು ಗಾಂಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಬರೆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಂಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಕಾದರೂ ಓದಬಹುದು. ಅದು ಅವರವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ವಿಚಾರ. ಇದು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಷಕ್ತೇಶಾರಿಕೆ ಮಾಡ ಹೊರಿಟೆ ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ವಿಚಾರ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ.

ಈ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ಲ ಇವರಿಲ್ಲವೇ? ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಕರಗಳಿಗೆ ತಮಿಳನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಲಿಖಿ ಆ ಒಂದು ಲಿಖಿಯನ್ನು ನೀವು ನಾಲ್ಕು ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛರ ಮಾಡಬಹುದು! ಅದೇ ರಿತಿ, ಒಂಟ ಜ ಜ ರು ಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಲಿಖಿ. ಟಿರ ಡಫಾಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಲಿಖಿ. ಹಾಗೆಯೇ ತಥ್ಯ ದಧ ಹಾಗೂ ಪಥ ಬಂಗಾರಗೂ ಒಂದೊಂದೇ ಲಿಖಿ. ಹೀಗೆ ಜಿಪ್ಪಣಿತನದಿಂದ ಲಿಖಿಗೆ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿ ತಮಿಳರು ಪನು ಸಾಧಿಸ್ತಿದ್ದರೂ ಗೈತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ನೀವು ತಮಿಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯದ ಕೇವಲ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಪ್ರಸ್ತುತಿಸಿ ಒದಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ!

ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅರ್ಹಗಂಗೆ ಕನ್ನಡದ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಜ್ಞರಿಯೋ ಅಜ್ಞರಿ. ಜೋಗೆ ಸಂತೋಷ ಬೇರೆ. ಒಂದೊಂದು ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಲಿಖಿ! ಯಾರಿಗುಂಟು ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ! ಲಿಖಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಧಾರಾಳತನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹಗಂ ನಿಜಕ್ಕು ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿದ್ದು.

ಆದರೆ ಅರ್ಹಗಳಿಗಿನ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾದುಂಟು. ಅವನು ಆಗಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರಾವನ್ನು ಕಂಡು ತೋಳುತ್ತಿದ್ದು.

ಅವನ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮಗೂ ಕುತ್ತಾಹಲ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಉತ್ತರವೇ ಹೋಳಿಯದೆ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತನಾದ ನಾನೂ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದದ್ದುಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಸ್ನೇಹಿತಿಯ ಹೇಸರು ‘ಎಮ್ಮೆ’ ಅಂತಿದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ಅರ್ಹಗಂ, ‘ಸಾರ್, ಇತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಗೇಟಿನ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿದೆಲ್ಲೇ ಒಂದು ಗಂಡು ಎಮ್ಮೆ ಬಂದು ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿಶಿ ಗೇಟು ತೆರೆಯುವ ಹೆಲ್ಲಿಗೇ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯಿತು’ ಅಂದ! ಅವನ ಮಾತಿನಿದ ನನಗೆ ನಗು ತದೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಗುಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನೆಂದೆ: ‘ಗಂಡು ಎಮ್ಮೆ ಅತ ಹೇಳಬಾರದು ಮಾರಾಯ...’

‘ಅದು ಗಂಡೇ ಸಾರ್, ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನಂದು ಹೇಳಲಿ?’

ಅದು ಗಂಡಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ‘ಕೋಣ’ ಅಂತ ಕರೀಬೆಕು— ಅಂತ ತಿದ್ದಿದೆ.

‘ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಣ್ಣ ಕೋಣಕ್ಕೆ ಎಮ್ಮೆ ಅನ್ನಬಹುದಲ್ಲವಾ ಸಾರ್?’

‘ಹೇಣ್ಣ ಕೋಣ, ಗಂಡು ಎಮ್ಮೆ – ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಥಾ ಪ್ರಯೋಗವಯ್ದು ಅರ್ಹಗಂ? ಈ ಧರದ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಯೋಗ ಹೇಣ್ಣಿಗಿದ್ದರೆ ಎಮ್ಮೆ, ಗಂಡಾಗಿದ್ದರೆ ಕೋಣ ಅಂದರಾಯಿತು’ ಅಂತ ಸ್ವರ್ವಪದಿಸಿದೆ. ಆಮುರಿಗಳನ ಈ ಕನ್ನಡ ಕಲೀಕಿಯ ಪ್ರಯೋಗ ನನಗೆ ನಗು ತಂದಾದ್ದಂತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅರ್ಹಗಂ ಅಪ್ಪತ್ತೇ ಸುಮೃಂಗಾಗುವ ಅಸಾಮಿ ಅಲ್ಲ. ಅವನ ಅನುಮಾನಗಳೇ ಹಾಗೆ. ‘ಆದರೆ ಸಾರ್, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಹಿ ಬಫೆಲೋ, ಓಂಬೆಲೋ ಅರ್ಟಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದೇ ಧರ ನಾನು ಗಂಡು ಎಮ್ಮೆ, ಹೇಣ್ಣ ಎಮ್ಮೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ತಪ್ಪೇ? ಮತ್ತೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಹಾಗಿದೆ?’ ಎಂದು ಅರ್ಹಗಂ ತನ್ನ ಗಂಡು— ಹೇಣ್ಣ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಯಿಂದ ಸಮಧಿಸಿಕೊಂಡ!

‘ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ, ಕೋಣಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ

ಅವರು ಇರುವ ಒಂದು ಪದಕ್ಕೇ ಹಿ, ಓಂತ ಸೇರಿಸಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರು’ ಅಂದೆ.

‘ಅಂದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ದಾರಿದ್ದುವಿದೆ ಅನ್ನಿ’— ಆರುಗಂ ಅನುಮಾನ.

‘ಪದಗಳ ದಾರಿದ್ದುವೋ ಏನೋ, ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ?’ ಅಂದೆ.

‘ಸಾರ್ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ...’

‘ಯಾವುದು ಮಹರಾಯ ಆ ಸಮಸ್ಯೆ?’

‘ಈಗ, ದನ, ಹಸು ಅಂದರೆ ಅವು ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೇ ಸಾರ್?’

‘ಹೇದು’

‘ಅದನ್ನು ಗಂಡು ದನ, ಹೇಣ್ಣ ದನ ಅಂದರಾಗದೇನು? ಅದಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳವೇಯಾ?’

‘ಹಾಗಾಗುವಿಷಿ, ಅರ್ಹಗಂ. ಯಾಕೆದರೆ ಗಂಡು ದನಕ್ಕೆ ಎತ್ತು, ಹೋರಿ ಅತ ಹೇಳಬೇಕು, ಗಂಡು ದನ ಅಂದು ಜನ ನಗ್ಮಾರೆ. ಇನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ – ಹೇಣ್ಣ ದನ ಅಂತ, ದನ ಅಂದರೆ ಸಾಕು. ಅದು ಹೇಣ್ಣ ಅಂತಲೇ ಅಭವಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ, ನಾಯಿ, ಬೇಕ್ಕು ಮುಲಿ ಇತ್ತಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೇಣ್ಣ, ಗಂಡು ಅಂತ ಸೇರಿಸಿ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಣ್ಣ ನಾಯಿ, ಗಂಡು ನಾಯಿ— ಹೀಗೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಣ್ಣ ಗಂಡುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸೋಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳಿಲ್ಲ’ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಈ ಮದ್ದೆ ಈ ಅರ್ಹಗಂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಟ್ಟು.

‘ದುರೋಽಧನ್’ ಅನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಕಾರವ್ಯಾತ್ತಾನ್ನು ‘ಯೋ’ ಅಷ್ಟರದ ಮೋದಲು ಬರೆಯಬೇಕೋ, ನಂತರ ಬರೆಯ ಬೇಕೋ’

ಅನ್ನುವುದು ಅವನ ಕನ್ನಡವನ್ನು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದರೊಬ್ಬರನ್ನು ಈತ ವಿಚಾರಿಸಿದನಂತೆ. ಅವರು ಅವನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಾಳೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರಂತೆ, ‘ಇತ್ತಿಂಗ್ಲಿಸ್ ನಾಯಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕಾಪ್ಲಿಸಿ’ ಅಂತ ಅಂತ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಾಳೆಯಿಂದ ಪಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಕಾರವ್ಯಾತ್ತಾನ್ ಯೋ ದ ಮೋದಲು ಬರೆಯಬೇಕೋ ನಂತರ ಬರೆಯಬೇಕೋ ಅನ್ನೊದು ಗೊತ್ತಾಗ್ಲ ಇಲ್ಲ ತೀಮಾರಂ ಆದ್ದೇಲೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸ್ತಿನ್ನೀ ಅಂತ!

‘ಅಕಾರವ್ಯಾತ್ತಾನ್ ಅಷ್ಟರದ ಹಿಂದೆ ಬರೆಯಬೇಕೋ ಮುಂದೆ ಬರೆಯಬೇಕೋ ಅನ್ನು ವಿಚಾರ ಅಂತಂದ ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಅಕಾರವ್ಯಾತ್ತಾನ್ ಹೇಗೆ ಒಳಂಗುಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಅರ್ಹಗಂ!

‘ಆ ತಿಳಿದವರಿಗಿಂತ ಮೋದಲು ನಿನೇ ಅಕಾರವ್ಯಾತ್ತಾನ್ ವಿಚಾರ ತೀಳಿದುಕೊಂಡು’ ಅಂತಂದೆ. ಅಕಾರವ್ಯಾತ್ತಾನ್ ಹೇಗೆ ಒಳಂಗುಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಒಳಂಗುಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಂಧಿಸಿಯಾಯಿತು!

ಈ ಅರ್ಹಗಂ ವಚನಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಕಾಡಿದೆ. ಅವನ ಅದೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ‘ಸಾರ್, ಈಗ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಆಚಾರವಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಹೇಣ್ಣರೆ ನಾಗೂ ಇದೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕಾಪ್ಲಿಸಿ’ ಅಂತ ಅರ್ಹಗಂ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ ಮಾತಿನಿದ ನನಗೆ ನಗು ತದೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಗುತ್ತಾಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ನಾಗನು ಹೇಣ್ಣ ಅಂತ ಅರ್ಹಗಂ ಇಂದಿನ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಇದೆಲ್ಲ ಲಾಚೆ ಇರಲ್ಲ ಮಹರಾಯ. ಈಗ ಅಕ್ಷಂದಿರು, ಗಂಡ—ಗಂಡಂದಿರು ಅನ್ನುತ್ತೇವಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಷಗಳು, ಗಂಡಗಳು ಅನ್ನೇದಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷಂದಿರ ಅಂದಂತೆ ತಂಗಿಂದಿರ ಅನ್ನೇದಿಲ್ಲ. ತಂಗಿಯರು ಅನ್ನೆಂದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾಂತರು ಗುಟ್ಟಿತ್ತಿರುತ್ತಾಗ್ಲ ಗುಟ್ಟಿತ್ತಿರುತ್ತಾಗ್ಲ ಅಂತ ಅರ್ಹಗಂ ಇರಲ್ಲಿಯಿದ್ದು. ಮೊದಲು ಬರೊಂದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ರಾಜೀಯಿದ ನಿನಗೆ ಗೆಟ್ತಾಗ್ಲ ಅಂತ ಅರ್ಹಗಂ ಇರಲ್ಲಿಯಿದ್ದು. ಮೊದಲು ನಿನು ದಿನಾ ಕನ್ನಡ ಮಾತಿನಾಡೊದನ್ನು ರೂಧಿಸಿಕೊಂಡು’ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಲಾಜಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲದ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆಪ್ಪಾ ತೀಮಾರಿಸೊದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಗಿತ್ತು, ಅವನ ಮುಖಿಭಾವ! ಈ ಲಾಜಕ್ಕೇ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೂ ಅನುಮಾನಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಹಗಂ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಾದಿತೆ? ಕನ್ನಡದ ಇನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಈ ತಮಿಳು ಅರ್ಹಗಂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾನೋ ಅಂತ ಕಾಯಿದ್ದಿರಿ.